

לזכרו של שולי הר-מלך הי"ד

לימור סון הר מלך, אלמנתו, כתבה לקראת האזכרה, "בוקר ראש חודש אלול תשס"ג, בבית הוריק בכוכב השחר, אתה חוזר מן התפילה, תפילת ראש חודש, באותו הבוקר שלא כהרגלך הארכת מאוד בתפילה. המתנתי שתשוב כדי שניסע לביתנו. נכנסת לבית ומיד פנית אל השידה עליה היה מונח השופר ופרצת לכיוון המטבח בתקיעות שופר. תקיעות, שברים ותרועות, נרעדנו כולנו מעוצמת התקיעות ומשמעותן. "לפתע ניגש אליך אהוביה-יאיר, רק בן שנה וחודשיים וביקש לשאת את השופר לידיו. הושטת זרועות אוהבות ועטפת אותו ולאחר מכן הושבת אותו מולך על כסא במטבח וכולנו שמענו אותך משיח לעולל על כמה היום הזה מיוחד וכמה הקב"ה מחכה וממתין לנו שנשוב אליו והוא תלה בך עיניים גדולות, כאילו לנצור בליבו את הרגעים המחוונים האחרונים הללו."

לימור סון הר מלך המשיכה וכתבה על סיפור עקידת יצחק שסיפר שולי לבנו - סיפור שלדבריה, קרה בשנית מספר דקות אחר כך, "לפתע, קרה דבר מופלא, ללא שום הקדמה פשוט החלת לספר את סיפור עקדת יצחק, סיפרת על מסירות הנפש של אברהם אבינו וגם על זו של יצחק שממקום מודע הבין את גודל המעמד ושיתף פעולה רק כדי 'לעשות את רצון ה'". 'אני רוצה שתזכור ילד שלי', ביקשת, כמעט מתחנן, "שבכל פעם שאנו תוקעים בשופר אנו מזכירים לפני ריבונו של עולם את מסירות הנפש של אברהם ויצחק לעשות את רצון ה'."

"ואני מביטה מן הצד על המחזה הזה", ממשיכה סון הר מלך, "טופחת לעצמי על שכם דמיונית, אימא ורעיה גאה, לא מעלה על דעתי שבערך בעוד עשר דקות תהפוך אתה השה לעולה."

"בדיאלוג הפנימי שלי מול ריבונו של עולם תהיתי מדוע דווקא ה'שושנים' שעמלו כה רבות 'למען שמו באהבה' דווקא אותם דודי ירד לגנו וליקט לו. וברגעים של חסד, של מענה אלוקי הבנתי כי האנשים הללו תפקידם להתוות לנו דרך, להאיר לנו באפלת החיים ואנו אלו שצריכים לצעוד לאורם, ואתה שולי הארת לנו דרך של אמת, דרך ללא פשרות, דרך שלא פגמו בה שיקולים זרים לעמנו, דרך מבררת ומבוררת דרך של אחדות ההפכים, דרך שאנו זקוקים לה באופן נואש בימים מבולבלים אלו."

ברגשות מעורבות כתבה לימור על המשך האחיזה במקום מגוריהם בעבר - חומש, "שש שנים נאחזים יהודים יקרים באדמתה השוממה מבתי של חומש. לומדים מתפללים ולא חדלים מלהאמין שיום יבוא וחומש עוד תיבנה. חומש תחילה דווקא. והאדמה נדמה כי מאירה פניה לבאים בעציה הפורחים וביופיה שלא פוסק."

"אני רואה זאת כהמשך ישיר לכך, שמאבקך על הבאת עוד משפחות לחומש ויישובה, מאבקים שנעשו ממקום זך ונקי, ומאז ועד היום ממשיכים להדהד במאבק על הנוכחות היהודית דווקא בחומש שהייתה כה יקרה עבורך."

"תשע שנים שגופך אינו איתנו אך אתה כל כך כאן. כל מה שקרה פה בשנים האחרונות קשור אליך בעבותות של חיים. ימים לא פשוטים עברנו עם העסקה הביזיונית בה שוחררו רוצחין, אלא שכנראה גם פה מתבררת שוב האמת ש'ניקיתי', דמם לא ניקיתי' ואת נקמת דמם של הרוגי מלכות רק הקב"ה ינקם מידם. בפתח מנשבות רוחות של אלול, המלך בשדה, קרוב ומזמין יותר מתמיד. השיבונו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם."

נקודת העורר

גד מנשה

שבת שלום לכל קוראינו הנכבדים, ברצוני לברך מכאן את ידידינו משה נריה הי"ו בברכת הצלחה בהמשך הדרך ותודה על הנתינה שלך במשך השנים האחרונות לטובת כולנו.

בשנים האחרונות המטה התמקד בעיקר מול בעיית הדיור במעלה אדומים ועלה ליישב את מבשרת אדומים. הקרדיט לא מגיע לנו הוא מגיע לנוער הנפלא שהגיע מרחבי הארץ כדי להתיישב כאן ולהפגין נוכחות יהודית אל מול המשך הבנייה הבלתי חוקית של הערבים. בליל י' באב השנה עלינו כ-40 איש כדי להתפלל ולבקש שהקב"ה ימלא רחמים עלינו ויבנה את ביתו במהרה. בכינו שם על חורבן בית המקדש ואמרנו שם קינות. זכינו שהצטרף אלינו מר בני כשריאל ראש עירנו הנכבד אשר עשה ועושה רבות למען פיתוחה של עירנו הנכבדה.

המטה היה שותף לעליות לחומש ת"ו שארגן מטה "חומש תחילה". השנה הזאת היא השנה ה-9 לרציחתו של שולי הר-מלך הי"ד אשר פעל רבות למען היישוב חומש ודאג להביא משפחות בזה אחר זה כדי לחזק את מתיישבי חומש.

למרות המשברים שחווינו על בשרינו בשנים האחרונות הגירוש מגוש קטיף וצפון השומרון אנחנו נמשיך להתחזק ולהפריח את השממה כי ארצנו היא ובה גדלנו ובה נמשיך לחיות.

שבת שלום ומבורך!

העלון יוצא לאור ע"י מטה "נעלה ונבנה"

י"ר המטה: דוד סעדה. עורך העלון: גד מנשה.
להערות, כתבות ורעיונות

ניתן לשלוח אימייל ל: gad.adumim@gmail.com